

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Τριάντα Ένα

Η Προειδοποίηση της Αμερικής: Η Σημασία της Ερμηνείας του Δανιήλ για το Σήμερα

Jeff Pippenger

2023-12-26

Η γραφή επί του τοίχου, και η ερμηνεία της από τον Δανιήλ προς τον Βαλτάσαρ, αντιπροσωπεύει την τελική απόφαση εναντίον τόσο του αποστατικού Δημοκρατικού κέρατος όσο και του αποστατικού Προτεσταντικού κέρατος των Ηνωμένων Πολιτειών. Η αρχική ιστορία τόσο των ιδρυτών πατέρων των Ηνωμένων Πολιτειών όσο και των πρωτοπόρων του Αντβεντισμού είναι σαφώς καταγεγραμμένη, πλην όμως τα διδάγματα και οι προειδοποιήσεις που περιέχονται σε αυτήν έχουν παραμερισθεί επί «τέσσερις γενεές». Ο Βαλτάσαρ αντιπροσωπεύει τελείως αυτήν την αλήθεια.

Δεν είναι αναγκαίο να ορισθεί μια ακριβής χρονική περίοδος, προκειμένου να αποφανθούμε τι συνιστά μια γενεά, διότι ο λόγος του Θεού ουδέποτε αστοχεί, και δηλώνει ρητώς ότι κατά την τετάρτη γενεά ο Θεός κλείνει τα βιβλία των εθνών που έχουν επαναστατήσει εναντίον του αποκεκαλυμμένου θελήματός Του.

Και ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων· Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου, ὅστις σε ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδιδὸνς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου. Ἔξοδος 20:1.

Κατά την τελική γενεά, και επομένως την προφητική «τετάρτη γενεά» του αρχαίου Ισραήλ, τόσο ο Ιωάννης ο Βαπτιστής όσο και ο Χριστός προσδιόρισαν εκείνη τη γενεά ως γενεά εχιδνών.

Γεννήματα εχιδνών, πώς δύνασθε εσεῖς, ὄντες πονηροί, να λαλείτε αγαθά; διότι εκ του περισσεύματος της καρδίας λαλεί το στόμα. Ο αγαθός άνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδίας εκβάλλει αγαθά· και ο πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει πονηρά. Σας λέγω δε ότι διά παν αργόν λόγον, τον οποίον θέλουσι λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσι δώσει λόγον περι αυτού εν ημέρα κρίσεως. Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις κατακριθῆ. Ματθαίος 12:34–37.

Κατά την τελευταία γενεά του θηρίου της γης, αυτό λαλεί ως δράκων (οχιά). Από το 1863 έως τον νόμο της Κυριακής, το ρεπουμπλικανικό κέρας έχει απομακρυνθεί από το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι ευλογίες που ο Θεός χάρισε στο έθνος έστρεψαν τις καρδιές των πολιτών και των ηγετών μακριά από την ευθύνη τους να προστατεύουν τις αρχές που παρήγαγαν τον πλούτο και την ευημερία που είχαν φθάσει να απολαμβάνουν, και λησμόνησαν το κίνητρο που καθοδήγησε τους ιδρυτές πατέρες κατά τη σύνταξη του ιερού εγγράφου, το οποίο παρήγαγε τον

πλούτο και την ευημερία που κατόπιν επέτρεψαν να τους αποπλανήσουν. Όχι μόνον λησμόνησαν τον σκοπό του ιερού εγγράφου, αλλά λησμόνησαν επίσης και την ευθύνη τους να διαφυλάξουν τις αρχές που περιέχονται εντός του εγγράφου.

Από το 1863 έως και τον νόμο της Κυριακής, το αληθινό προτεσταντικό κέρασ (ο Αντβεντισμός) έχει απομακρυνθεί από τις θεμελιώδεις αλήθειές του, τις οποίες ο Θεός εγκαθίδρυσε μέσω της διακονίας του William Miller. Οι ευλογίες που ο Θεός χάρισε στον Αντβεντισμό έστρεψαν τις καρδιές των πολιτών και των ηγετών μακριά από την ευθύνη τους να προστατεύουν τις αρχές που παρήγαγαν τον πνευματικό πλούτο τον οποίο είχαν φθάσει να απολαμβάνουν, και λησμόνησαν τον σκοπό των πρωτοπόρων κατά την παραγωγή του μηνύματος που απεικονίζεται επάνω στους δύο ιερούς πίνακες, το οποίο είχε σχεδιαστεί για να εδραιώσει τον προφητικό πλούτο που όφειλαν να διαφυλάττουν και να διακηρύττουν.

Όταν ο Κύριος εισήλθε σε διαθήκη με τον αρχαίο Ισραήλ στο Όρος Σινά, έδωσε δύο ιερές πλάκες που περιείχαν τους δέκα νόμους Του, οι οποίες έμελλε να είναι το σύμβολο της σχέσεως της διαθήκης Του με τον λαό Του. Όταν καθιέρωσε τις ετήσιες εορτές, όρισε ότι κατά την Πεντηκοστή έπρεπε να προσφέρεται προσφορά από δύο άρτους, οι οποίοι έπρεπε να ανυψώνονται. Η κυματιζόμενη προσφορά των δύο άρτων ήταν η μόνη προσφορά στη λειτουργία του αγιαστηρίου που έπρεπε να περιλαμβάνει στην παρασκευή της προζύμι (σύμβολο της ανθρώπινης αμαρτίας, κακίας, πονηρίας και υποκρίσεως).

Η καύχησίς σας δεν είναι καλή. Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη ζυμώνει όλο το φύραμα; Εκκαθαρίσατε λοιπόν την παλαιάν ζύμην, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε άζυμοι. Διότι και ο Χριστός, το Πάσχα ημών, εθυσιάσθη υπέρ ημών· όθεν ας εορτάζωμεν, ουχί με παλαιάν ζύμην, μηδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας. 1 Κορινθίους 5:6–8.

Έν τῷ μεταξύ, έπειδή συνήχθη άναρίθμητο πλήθος τοῦ λαοῦ, ὥστε κατεπάτουν ἀλλήλους, ἤρξατο νά λέγη πρῶτον πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Προσέχετε ἀπὸ τῆ ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἧτις εἶναι ἡ ὑπόκρισις. Λουκάς 12:1.

Οι δύο άρτοι του προσφερομένου κινήματος, οι οποίοι υψώνονταν ως προσφορά κινήματος, ήσαν το σύμβολο του σημείου των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι, μολονότι αμαρτωλοί, είχαν, διά της δυνάμεως του Θεού, εκκαθαρίσει το προζύμιόν των από κακία, πονηρία και υποκρισία. Το προζύμι που υπήρχε στους άρτους παρίστανε ανθρώπους (αμαρτωλούς), οι οποίοι είχαν νικήσει την αμαρτία διά της διαδικασίας καθάρσεως, η οποία παριστάνεται ως «ψήσιμο» από τη φωτιά της καμίνου του αγγελιαφόρου της διαθήκης στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία. Οι άρτοι επίσης παρίσταναν τον «άρτον του ουρανού», διότι, όταν προσφέρονταν, έπρεπε να υψώνονται προς τον ουρανό ως προσφορά κινήματος.

Κατά την Πεντηκοστή, όταν έφθασε η εκπλήρωση του προτυπώματος των δύο άρτων που επί σειρά ετών προσφέρονταν κατά την εορτή της Πεντηκοστής, οι μαθητές του Χριστού άρχισαν το έργο της κλήσεως μιας άλλης ομάδας (του δευτέρου άρτου) εκ του εθνικού κόσμου. Έτσι θα υπήρχαν πλέον δύο άρτοι, οι οποίοι αμφοτέροι είχαν καθαρισθεί από την αμαρτία (το προζύμι).

Οι δύο πλάκες των Δέκα Εντολών έγιναν το σύμβολο της σχέσεως της διαθήκης του αρχαίου Ισραήλ, και οι δύο άρτοι προσφοράς υψώσεως αντιπροσωπεύουν τη σχέση της διαθήκης με την πρώτη Χριστιανική εκκλησία. Στην αρχή της ιστορίας του θηρίου της γης, οι δύο ιερές πλάκες του Αββακούμ δόθηκαν ως το σύμβολο της σχέσεως της διαθήκης του συγχρόνου Ισραήλ, του αληθινού Προτεσταντικού κέρατος, καθώς ακριβώς το ιερό Σύνταγμα δόθηκε στο Ρεπουμπλικανικό κέρασ. Ο Κύριος τώρα καλεί τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες να εγερθούν ως ισχυρό στράτευμα, και όταν το πράξουν, θα υψωθούν ως προσφορά υψώσεως (σημαία), καθώς θα ριφθούν στην κάμινο που έχει θερμανθεί επτά φορές περισσότερο.

Εκείνο το λάβαρο αντιπροσωπεύει τον νόμο των Δέκα Εντολών· αντιπροσωπεύει επίσης εκείνους που περιπατούν μέσα στην κάμινο του πυρός με τον ζώντα Άρτο του Ουρανού στο πλευρό τους, καθώς και εκείνους που υπερασπίζονται τις θεμελιώδεις διδασκαλίες που συμβολίζονται στις δύο ιερές πλάκες του Αββακούμ. Όλα αυτά τα εμβλήματα αντιπροσωπεύονται στους δύο μάρτυρες του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως.

Η κρίση του Βαλτάσαρ αντιπροσωπεύει τη μαρτυρία εναντίον και των δύο κεράτων του θηρίου της γης. Κατά τον καιρό εκείνης της κρίσεως, υπήρχε μία γυναίκα (εκκλησία), η οποία κατανοούσε ότι ο μόνος άνθρωπος στο βασίλειο που μπορούσε να αναγνωρίσει και να ερμηνεύσει τη γραφή ήταν ο Δανιήλ.

Και ήκουσα περί σου, ότι δύνασαι να δίδεις ερμηνείας και να λύεις απορίας· τώρα λοιπόν, εάν δύνασαι να αναγνώσεις την γραφήν και να μου γνωρίσεις την ερμηνείαν αυτής, θέλεις ενδυθῆ πορφύραν, και χρυσήν ἄλυσιν θέλεις ἔχει περί τον τράχηλόν σου, και θέλεις εἶσθαι ο τρίτος ἄρχων εν τη βασιλείᾳ. Τότε ο Δανιήλ απεκρίθη και εἶπεν ἐνώπιον του βασιλέως· Ἄς εἶναι τα δώρα σου εἰς σεαυτόν, και τας ἀμοιβάς σου δος εἰς ἄλλον· πλην ἐγὼ θέλω ἀναγνώσει την γραφήν εἰς τον βασιλέα, και θέλω γνωρίσει εἰς αὐτόν την ερμηνείαν.

Σὺ, ὦ βασιλεῦ, ὁ Ὑψιστος Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν Ναβουχοδονόσορα τὸν πατέρα σου βασιλείαν καὶ μεγαλωσύνην καὶ δόξαν καὶ τιμὴν· καὶ διὰ τὴν μεγαλωσύνην ἣν ἔδωκεν εἰς αὐτόν, πάντες οἱ λαοί, τὰ ἔθνη καὶ αἱ γλῶσσαι ἔτρεμον καὶ ἐφοβοῦντο ἐνώπιον αὐτοῦ· ὃν ἤθελε ἐφόνευεν, καὶ ὃν ἤθελε διετῆρει ζῶντα· καὶ ὃν ἤθελε ὕψωνεν, καὶ ὃν ἤθελε ἐταπείνωνεν. Ὅτε δὲ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐσκληρύνθη ἐν ὑπερηφανίᾳ, κατεβιβάσθη ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀφηρέθη ἡ δόξα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐξεβλήθη ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξομοιώθη μετὰ τῶν θηρίων, καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ ἦτο μετὰ τῶν ὄνων τῶν ἀγρίων· χόρτον ὡς οἱ βόες ἐδίδοσαν εἰς αὐτὸν νὰ τρώγῃ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβρέχετο ἀπὸ τὴν δρόσον τοῦ οὐρανοῦ, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι ὁ Ὑψιστος Θεὸς κυριεύει ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ καθιστᾷ ἐπ' αὐτὴν ὄντινα θέλει.

Και συ, ο υἱὸς αὐτοῦ, ὦ Βαλτάσαρ, δεν εταπείνωσας την καρδίαν σου, αν και εγνώριζες πάντα ταῦτα· ἀλλ' ὑψώθης ἐναντίον του Κυρίου του οὐρανοῦ· και ἔφεραν ἐνώπιόν σου τα σκεύη του οἴκου αὐτοῦ, και συ και οι ἄρχοντές σου, αι γυναῖκες σου και αι παλλακαὶ σου, ἐπίνατε οἶνον εν αὐτοῖς· και ἐδόξασας τους θεοὺς τους ἀργυροὺς και χρυσοὺς, τους χαλκοὺς, σιδηροὺς, ξυλίνους και λιθίνους, οἵτινες οὔτε βλέπουν οὔτε ἀκούουν οὔτε γνωρίζουν· τον δε Θεόν, εἰς του οποιου την χεῖρα εἶναι η πνοή σου και εἰς τον οποιον ἀνήκουν πάσαι αι οδοί σου, δεν ἐδόξασας· τότε ἀπεστάλη παρ' αὐτοῦ το μέρος της χειρός, και εγράφη η γραφή αὐτή. Και αὐτή

είναι η γραφή η γραφείσα· MENE, MENE, TEKEΛ, ΟΥΦΑΡΣΙΝ. Αύτη είναι η ερμηνεία του πράγματος· MENE· ο Θεός εμέτρησε την βασιλείαν σου και έδωκεν τέλος εις αυτήν. TEKEΛ· εξυγίσθης εν τη πλάστιγγι και ευρέθης ελλιπής. ΠΕΡΕΣ· η βασιλεία σου διηρέθη και εδόθη εις τους Μήδους και Πέρσας.

Τότε ο Βαλτάσαρ έδωσε διαταγή, και ένδυσαν τον Δανιήλ με πορφύρα, και έβαλαν χρυσή αλυσίδα στον τράχηλό του, και διακήρυξαν γι' αυτόν ότι θα είναι ο τρίτος άρχοντας στο βασίλειο. Την ίδια εκείνη νύχτα θανατώθηκε ο Βαλτάσαρ, ο βασιλιάς των Χαλδαιών. Και ο Δαρείος ο Μήδος παρέλαβε τη βασιλεία, όντας περίπου εξήντα δύο ετών. Δανιήλ 5:16–31.

Κατά τον κυριακάτικο νόμο στις Ηνωμένες Πολιτείες, το ποτήρι της ανομίας και το ποτήρι του χρόνου της δοκιμασίας θα έχουν πληρωθεί, για το έθνος και για το αποστατικό Ρεπουμπλικανικό κέρασ και το αποστατικό Προτεσταντικό κέρασ, διότι ο Θεός θα έχει «αριθμήσει» (την έκτη) «βασιλεία, και τελειώσει αυτήν». Αμφότερα τα κέρατα, και το έθνος, θα έχουν «ζυγισθεί εις τον ζυγόν» (της κρίσεως που λαμβάνει χώρα στο αγιαστήριο) «και ευρεθεί ελλιπή». Τότε οι Ηνωμένες Πολιτείες θα «διαιρεθούν», καθώς θα επακολουθήσουν εμφύλιος πόλεμος και δεσποτισμός, και κατόπιν θα δοθούν στην έβδομη και στην όγδοη βασιλεία της βιβλικής προφητείας.

«Περί των Αμορραίων ο Κύριος είπε: “Κατά την τετάρτην γενεάν θέλουσιν επιστρέψει εδώ· διότι η ανομία των Αμορραίων δεν επληρώθη ακόμη.” Αν και το έθνος τούτο ήταν περίβλεπτο εξαιτίας της ειδωλολατρίας και της διαφθοράς του, δεν είχε ακόμη γεμίσει το ποτήριον της ανομίας του, και ο Θεός δεν επρόκειτο να δώσει εντολή για την ολοκληρωτική του εξόντωση. Ο λαός έπρεπε να δει τη θεία δύναμη να εκδηλώνεται κατά τρόπον εμφανή, ώστε να μείνει αναπολόγητος. Ο σπλαχνικός Δημιουργός ήταν πρόθυμος να ανεχθεί την ανομία τους μέχρι την τετάρτην γενεάν. Έπειτα, αν δεν φαινόταν μεταβολή προς το καλύτερον, οι κρίσεις Του θα έπεφταν επάνω τους.»

«Με αλάνθαστη ακρίβεια ο Άπειρος εξακολουθεί να τηρεί λογαριασμό με όλα τα έθνη. Ενώ το έλεός Του προσφέρεται με προσκλήσεις προς μετάνοια, ο λογαριασμός αυτός θα παραμένει ανοικτός· αλλά όταν τα ποσά φθάσουν σε ορισμένο μέτρο, το οποίο ο Θεός έχει καθορίσει, αρχίζει η διακονία της οργής Του. Ο λογαριασμός κλείνει. Η θεία μακροθυμία παύει. Δεν υπάρχει πλέον ικεσία ελέους υπέρ αυτών.»

«Ο προφήτης, ατενίζοντας διαμέσου των αιώνων, είχε αυτήν την εποχή παρουσιασμένη ενώπιον της οράσεώς του. Τα έθνη της εποχής αυτής υπήρξαν αποδέκτες πρωτοφανών ελεών. Οι εκλεκτότερες ευλογίες του ουρανού τους έχουν δοθεί, αλλά αυξημένη υπερηφάνεια, πλεονεξία, ειδωλολατρία, περιφρόνηση προς τον Θεό και ταπεινή αχαριστία είναι καταγεγραμμένες εναντίον τους. Ταχέως κλείνουν τον λογαριασμό τους με τον Θεό.»

«Αλλά εκείνο που με κάνει να τρέμω είναι το γεγονός ότι εκείνοι που έχουν λάβει το μεγαλύτερο φως και τα περισσότερα προνόμια έχουν μολυνθεί από την επικρατούσα ανομία. Επηρεαζόμενοι από τους αδίκους που τους περιβάλλουν, πολλοί, ακόμη και από εκείνους που ομολογούν την αλήθεια, έχουν ψυχρανθεί και παρασύρονται από το ισχυρό ρεύμα του κακού. Η γενική περιφρόνηση που εκδηλώνεται προς την αληθινή ευσέβεια και αγιότητα οδηγεί εκείνους που δεν συνδέονται στενά με τον Θεό να χάνουν τον σεβασμό τους προς τον νόμο Του. Αν ακολουθούσαν το φως και υπάκουαν στην αλήθεια από καρδιάς, αυτός ο άγιος νόμος

θα τους φαινόταν ακόμη πολυτιμότερος ακριβώς όταν τόσο καταφρονείται και παραμερίζεται. Καθώς η ασέβεια προς τον νόμο του Θεού γίνεται ολοένα πιο φανερή, η διαχωριστική γραμμή μεταξύ εκείνων που τον τηρούν και του κόσμου γίνεται ολοένα πιο ευδιάκριτη. Η αγάπη προς τις θείες εντολές αυξάνεται στη μία τάξη, στον ίδιο βαθμό που η περιφρόνηση προς αυτές αυξάνεται στην άλλη τάξη.»

«Η κρίση πλησιάζει ταχέως. Τα ραγδαίως αυξανόμενα στοιχεία δείχνουν ότι ο καιρός της επισκέψεως του Θεού έχει σχεδόν φθάσει. Αν και απρόθυμος να τιμωρήσει, εντούτοις θα τιμωρήσει, και μάλιστα ταχέως. Εκείνοι που περιπατούν στο φως θα διακρίνουν σημεία του επερχόμενου κινδύνου· αλλά δεν πρέπει να παραμένουν καθισμένοι με ήρεμη, αμέριμη προσδοκία της καταστροφής, παρηγορώντας τους εαυτούς τους με την πεποίθηση ότι ο Θεός θα σκεπάσει τον λαό Του κατά την ημέρα της επισκέψεως. Κάθε άλλο. Πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι είναι καθήκον τους να εργάζονται επιμελώς για να σώσουν άλλους, αποβλέποντας με ισχυρή πίστη προς τον Θεό για βοήθεια. «Πολύ ισχύει η δέησης του δικαίου ενθέρμως γενομένη».»

«Το προζύμι της ευσέβειας δεν έχει χάσει ολοκληρωτικά τη δύναμή του. Κατά τον καιρό που ο κίνδυνος και η κατάθλιψη της εκκλησίας είναι μέγιστοι, η μικρή ομάδα που στέκεται στο φως θα στενάζει και θα θρηνεί για τα βδελύγματα που διαπράττονται στη γη. Αλλά, ακόμη περισσότερο, οι προσευχές τους θα υψώνονται υπέρ της εκκλησίας, επειδή τα μέλη της πράττουν κατά τον τρόπο του κόσμου.

Οι ένθερμες προσευχές αυτών των πιστών ολίγων δεν θα είναι μάταιες. Όταν ο Κύριος εξέλθει ως εκδικητής, θα έλθει επίσης ως προστάτης όλων εκείνων που διαφύλαξαν την πίστη στην καθαρότητά της και διατήρησαν τον εαυτό τους αμόλυντο από τον κόσμο. Κατά τον καιρό αυτόν ο Θεός έχει υποσχεθεί να εκδικήσει τους εκλεκτούς Του, οι οποίοι βοούν προς Αυτόν ημέρα και νύχτα, αν και μακροθυμεί προς αυτούς.

«Η εντολή είναι: “Διέλθε διά μέσου της πόλεως, διά μέσου της Ιερουσαλήμ, και βάλε σημείον επί των μετώπων των ανδρών των στεναζόντων και των βοώντων διά πάντα τα βδελύγματα τα γινόμενα εν μέσω αυτής.” Αυτοί οι στεναζόντες και βοώντες είχαν προβάλλει τα λόγια της ζωής· είχαν ελέγξει, συμβουλευσει και ικετεύσει. Μερικοί, οι οποίοι είχαν ατιμάσει τον Θεό, μετενόησαν και ταπείνωσαν την καρδίαν αυτών ενώπιον Αυτού. Αλλ’ η δόξα του Κυρίου είχε απομακρυνθεί από τον Ισραήλ· μολονότι πολλοί εξακολουθούσαν ακόμη να τηρούν τους τύπους της θρησκείας, η δύναμις και η παρουσία Αυτού έλειπαν.» Testimonies, τόμος 5, σ. 208–210.

Εκείνοι που αντιπροσωπεύονται από τον Δανιήλ, καθώς στάθηκε ενώπιον του Βαλτάσαρ, οι οποίοι γνωρίζουν το «Μέλλον για την Αμερική», θα λάβουν τότε την «πορφυρή στολή» του Δανιήλ, ένα «περιδέραιο από χρυσό», και θα ανακηρυχθούν ως «ο τρίτος άρχων στο βασίλειο». Η πορφύρα είναι το σημείο και το χρώμα των πρωτοτόκων, οι οποίοι λαμβάνουν διπλή μερίδα από την κληρονομία του Πατέρα, οι οποίοι είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Οὗτοί εἰσιν οἵτινες μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀρνίῳ. Ἀποκάλυψις 14:4

Από τους δύο άρτους που υψώνονται ως σημείο, είναι ο πρωτότοκος (οι απαρχές), στον οποίο τοποθετείται επί της χειρός του κόκκινη κλωστή.

Και ἐγένετο, ἐν τῷ τίκειν αὐτήν, ὅτι ὁ εἶς προέβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἡ μαῖα ἔλαβε καὶ ἔδησεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον νῆμα, λέγουσα, Οὗτος ἐξῆλθεν πρῶτος. Καὶ ἐγένετο, καθὼς ἀπέσυρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἰδοὺ, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐξῆλθεν· καὶ εἶπεν, Πῶς διέρρηξας διέξοδον; ἐπὶ σὲ ἡ ρήξις αὕτη· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἔχων τὸ κόκκινον νῆμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζάρα. Γένεσις 38:28–30.

Η πρώτη μνεία του «κόκκινου» στις Γραφές γίνεται όταν ο «Ζαρά», ο οποίος είναι ο πρωτότοκος και του οποίου το όνομα σημαίνει «ανατέλλον φως», βγήκε πρώτος από τα δίδυμα που είχαν συλληφθεί από τον Ιούδα. Η μητέρα, η Θαμάρ (η οποία είχε εκπορνεύσει), ήταν η σύζυγος του αποθανόντος, πονηρού γιου του Ιούδα. Ο Ζαρά, το «ανατέλλον φως», προήλθε από τη φυλή του Ιούδα και είχε κόκκινη κλωστή επάνω στο χέρι του. Το «Φαρές» σημαίνει να εκραγεί κανείς προς τα έξω, και αυτός αντιπροσωπεύει εκείνους που αποσχίζονται από τον παπισμό και εξέρχονται από τη Βαβυλώνα κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής.

Η «κόκκινη γραμμή» ήταν επίσης το σημείο που προστάτευσε την πόρνη της Ιεριχώς, όταν καταστράφηκε η πόλη της Ιεριχώς.

Ἰδοὺ, ὅταν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν γῆν, θέλεις δέσει τοῦτο τὸ νῆμα τὸ κόκκινον εἰς τὸ παράθυρον, ἀπ’ ὅπου μᾶς κατέβασες· καὶ θέλεις συνάξει πρὸς σεαυτὴν εἰς τὸν οἶκόν σου τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἔσται, πᾶς ὅστις ἐξέλθῃ ἔξω ἀπὸ τὰς θύρας τοῦ οἴκου σου εἰς τὴν ὁδόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς θέλομεν εἶσθαι ἀθῶοι· καὶ πᾶς ὅστις ἂν εἶναι μετὰ σοῦ ἐν τῷ οἴκῳ, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν, ἐὰν χεῖρ τις ἐπέλθῃ ἐπ’ αὐτόν. Ἐὰν δὲ φανερώσῃς ταύτην τὴν ὑπόθεσίν μας, τότε θέλομεν εἶσθαι ἐλεύθεροι ἀπὸ τοῦ ὄρκου σου, τὸν ὁποῖον μᾶς ἔκαμες νὰ ὁμόσωμεν. Καὶ εἶπεν· Κατὰ τοὺς λόγους σας, οὕτω νὰ γίνῃ. Καὶ αὐτὴ τοὺς ἀπέστειλε, καὶ ἀνεχώρησαν· καὶ ἔδεσεν τὸ κόκκινον νῆμα εἰς τὸ παράθυρον. Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ 2:18–21.

Το πορφυροκόκκινο ένδυμα του Δανιήλ προσδιορίζει ότι τότε αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, τον πρώτο από τους δύο κυματιστούς άρτους που υψώνονται. Ως άρτοι, αντιπροσωπεύουν τον Άρτο του ουρανού, στον οποίο δόθηκε πορφυροκόκκινη χλαμύδα στο πραιτώριο, καθ’ οδόν προς τη σταύρωση. Στην αίθουσα του συμποσίου του Βαλτάσαρ, η οποία προεικόνιζε το πραιτώριο όπου δόθηκε στον Ιησού χλαμύδα πορφυροκόκκινη, αυτή δίδεται σε εκείνους που κατανοούν την κρίση που βρίσκεται ακριβώς εμπρός, στο “Future for America”.

Τότε οί στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παρέλαβον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ συνήγαγον ἐπ’ αὐτόν ὅλην τὴν σπεῖραν τῶν στρατιωτῶν. Καὶ ἀπεκδύσαντες αὐτόν, ἐνέδυσαν αὐτόν χλαμύδα κοκκίνην. Ματθαῖος 27:27, 28.

Η στολή που δόθηκε σε εκείνους τους οποίους εκπροσωπεί ο Δανιήλ είναι η λευκή στολή της δικαιοσύνης του Χριστού.

Ας χαιρόμεθα και ας αγαλλιώμεθα, και ας δώσωμεν εις αυτόν την δόξαν· διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοιμάσεν εαυτήν. Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. Αποκάλυψις 19:7, 8.

Ο χιτών που δίδεται σε εκείνους οι οποίοι παριστάνονται ως Δανιήλ είναι και κόκκινος και λευκός, διότι οι χιτώνες τους έχουν πλυθεί με σαπούνι γναφέως, από τον γναφέα του Μαλαχία, κεφάλαιο τρίτο, όταν καθαρίζει τους υιούς του Λευί.

Αλλ' τις δύναται να υπομείνει την ημέραν της ελεύσεως αυτού; και τις θέλει σταθή όταν εμφανισθή; διότι αυτός είναι ως πυρ χωνευτού και ως σάπων των λευκαντών· και θέλει καθίσει ως χωνευτής και καθαριστής του αργύρου· και θέλει καθαρίσει τους υιούς του Λευί και εκκαθαρίσει αυτούς ως τον χρυσόν και ως τον άργυρον, διά να προσφέρωσι προς τον Κύριον προσφοράν εν δικαιοσύνη. Μαλαχίας 3:2, 3.

Ο χιτώνας είναι λευκός, αλλά μόνον επειδή πλύθηκε στο ερυθρό αίμα του Αρνίου.

Και από τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο πιστός μάρτυς, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και ο άρχων των βασιλέων της γης. Εις Εκείνον που μας αγάπησε και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το ίδιο Του το αίμα, και μας έκανε βασιλείς και ιερείς εις τον Θεό και Πατέρα Αυτού, εις Αυτόν ας είναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Αποκάλυψη 1:5, 6.

Η πρώτη μνεία χρυσής αλύσεως γίνεται όταν ο Ιωσήφ διορίζεται στην ηγεσία της Αιγύπτου.

Και είπεν ο Φαραώ προς τόν Ιωσήφ, Ίδού, σε κατέστησα επί πάσης τῆς γῆς τῆς Αιγύπτου. Και άφελών ο Φαραώ τόν δακτύλιόν του από τὴν χεῖρά του, ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ίωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν ἐνδύματα βυσσίνης, καὶ περιέθηκεν χρυσοῦν περιδέριον περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ ἐβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ δευτέρον ἄρμα τὸ ὑπάρχον αὐτῷ· καὶ ἐκήρυσσον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, Γουυπετεῖτε· καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἄρχοντα ἐπὶ πάσης τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἀφελών ο Φαραώ τόν δακτύλιόν του ἀπὸ τὴν χεῖρά του, ἔθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ίωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν ἐνδύματα βυσσίνης, καὶ περιέθηκεν χρυσοῦν περιδέριον περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. Γένεσις 41:41–43.

Ο λόγος για τον οποίο ο Ιωσήφ διορίστηκε από τον Φαραώ ως άρχοντας επί της Αιγύπτου ήταν ότι ο Ιωσήφ μπορούσε να ερμηνεύσει το όνειρο του Φαραώ περί των «επτά καιρών», σε συνάρτηση με τον καταστρεπτικό άνεμο του «ανατολικού ανέμου».

Και ο Φαραώ είπε προς τον Ιωσήφ· Εν τῷ ονειρῷ μου, ἰδοῦ, ἐστάθην ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ· καὶ, ἰδοῦ, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπτά ἀγελάδες, παχειόσαρκες καὶ ωραίας ὄψεως, καὶ ἐβόσκοντο εἰς λειμῶνα· καὶ, ἰδοῦ, ἐπτά ἄλλαι ἀγελάδες ἀνέβησαν κατόπιν αὐτῶν, πτωχαὶ καὶ σφόδρα κακῆς ὄψεως καὶ ἰσχνόσαρκες, τοιαύτας ὁποίας δὲν εἶδον ποτέ εἰς πάσαν τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου διὰ τὴν ἀσχημίαν αὐτῶν· καὶ αἱ ἰσχναὶ καὶ κακῆς ὄψεως ἀγελάδες κατέφαγον τὰς πρώτας ἐπτά παχείας ἀγελάδας· καὶ ἀφοῦ κατέφαγον αὐτάς, δὲν ἠδύνατο νὰ γνωσθῆ ὅτι κατέφαγον αὐτάς· ἀλλὰ ἦσαν ἀκόμη κακῆς ὄψεως, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν. Τότε ἐξύπνησα. Καὶ εἶδον ἐν τῷ ονειρῷ μου, καὶ, ἰδοῦ, ἐπτά στάχυες ἀνέβησαν ἐπὶ ἐνὸς στελέχους, πλήρεις καὶ καλοὶ· καὶ, ἰδοῦ, ἐπτά στάχυες, ξηροὶ, λεπτοὶ καὶ καυματισμένοι ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου, ἐβλάστησαν κατόπιν αὐτῶν· καὶ οἱ λεπτοὶ στάχυες κατέφαγον τοὺς ἐπτά

καλούς σταχίας· και ανέφερα τούτο εις τους μάγους· αλλά δεν υπήρχε κανείς όστις να μου το εξηγήση. Και ο Ιωσήφ είπε προς τον Φαραώ· Το όνειρον του Φαραώ είναι εν· ο Θεός έδειξεν εις τον Φαραώ εκείνο το οποίον μέλλει να πράξη. Γένεσις 41:17–25.

Ο Ιωσήφ ερμήνευσε το όνειρο του Φαραώ σύμφωνα με την αρχή «γραμμή επάνω εις γραμμήν», διότι πρώτα πληροφορήσε τον Φαραώ ότι τα δύο όνειρα ήσαν ένα. Έπειτα ερμήνευσε τη λέξη «επτά», η οποία συνδεόταν με τις «αγελάδες» και τα «στάχια», ως σύμβολα. Η λέξη «επτά» στο χωρίο είναι η ίδια λέξη που μεταφράζεται ως «επτά καιροί» στο Λευιτικόν είκοσι έξι. Ο Ιωσήφ ερμήνευσε το «επτά» ως σύμβολο επτά ετών, ή δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ημερών. Τόσο ο Ιωσήφ όσο και ο Δανιήλ ερμήνευαν ένα σύμβολο των «επτά καιρών» του Λευιτικού είκοσι έξι.

Στο όνειρο του Φαραώ, η πείνα προκλήθηκε από τα στάχια που ήσαν «καυμένα από τον ανατολικό άνεμο». Γραμμή επί γραμμής, όπως ακριβώς χρησιμοποιεί ο Ιωσήφ, ο «ανατολικός άνεμος» προσδιορίζει ότι είναι το Ισλάμ εκείνο που παράγει την περίοδο της πείνας και της οικονομικής καταρρέουσας, η οποία αρχίζει όταν δίδεται στον Ιωσήφ και στον Δανιήλ το χρυσό περιδέραιο, που συμβολίζει την ύψωση του σημαίόσημου προς τον κόσμο (την Αίγυπτο του Ιωσήφ), και την κλήση του άλλου ποιμνίου του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα (του Δανιήλ).

Τα δύο κέρατα των Ηνωμένων Πολιτειών αντιπροσωπεύονται από όλες τις δυνάμεις της Βιβλικής προφητείας που παριστάνονται ως δύο έθνη. Αυτό θα περιλάμβανε τη Γαλλία, η οποία προφητικώς αποτελείται από τα Σόδομα και την Αίγυπτο, καθώς και το Ισραήλ, το οποίο αποτελούνταν από το βόρειο και το νότιο βασίλειο, και επίσης τη Μηδοπερσική Αυτοκρατορία. Τα δύο κέρατα της Μηδοπερσίας στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ δηλώνουν ότι το ένα από τα κέρατα του βασιλείου αναφύεται τελευταίο.

Κατόπιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδα, και ιδού, ενώπιον του ποταμού εστεκόταν ένας κριάς, ο οποίος είχε δύο κέρατα· και τα δύο κέρατα ήσαν υψηλά· αλλά το ένα ήταν υψηλότερο από το άλλο, και το υψηλότερο ανέβηκε τελευταίο. Δανιήλ 8:3.

Τα δύο κέρατα της Μηδοπερσίας αντιπροσωπεύουν τα δύο κέρατα του θηρίου της γης, και, επομένως, το ένα από τα κέρατα του θηρίου της γης πρέπει να είναι υψηλότερο και να αναδύεται τελευταίο. Κατά τον καιρό του τέλους, το 1798, άρχισε η κυριαρχία του θηρίου της γης, και το κέρασ του Προτεσταντισμού οδηγήθηκε στο Όρος Κάρμηλος από τον προφήτη Ηλία, ο οποίος εκπροσωπείται από τον Γουίλιαμ Μίλλερ. Έπρεπε να υπάρξει μια αναμέτρηση που να φανέρωνε μια διάκριση μεταξύ του αληθινού προφήτη και του ψευδοπροφήτη, η οποία θα πραγματοποιείτο στη δοκιμασία του Όρους Κάρμηλος, που έλαβε χώρα από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844.

Ο Αντβεντισμός των Μιλλεριτών ταυτοποιήθηκε προνοιακά ως ο αληθινός προφήτης, την ίδια ακριβώς στιγμή που οι Προτεσταντικές ομολογίες των Ηνωμένων Πολιτειών επέστρεψαν στην παπική Ρώμη και έγιναν θυγατέρες της. Το 1863, το αληθινό προτεσταντικό κέρασ του Αντβεντισμού των Μιλλεριτών επέστρεψε στην ίδια κοινωνία με τον αποστάτη Προτεσταντισμό, επιστρέφοντας στην ίδια διεφθαρμένη μέθοδο μελέτης της Βίβλου με εκείνη του αποστάτη Προτεσταντισμού, καθώς άρχισαν το προοδευτικό τους έργο της απόρριψης του μηνύματος του Ηλία. Κατά την ίδια χρονική περίοδο άρχισε ο Εμφύλιος Πόλεμος των Ηνωμένων Πολιτειών.

(Σημειώστε ότι όταν το Άγιο Πνεύμα απορρίπτεται, τότε το άλλο πνεύμα αναλαμβάνει, και το αποτέλεσμα είναι πάντοτε ο πόλεμος.) Το έθνος τότε διαιρέθηκε κυριολεκτικά, πολιτικά και προφητικά. Το κέρασ του Ρεπουμπλικανισμού, από εκείνο το σημείο και εξής, θα βρισκόταν σε μια κλιμακούμενη πάλη μεταξύ δύο κύριων πολιτικών κομμάτων.

Από το 1863, σύμβολο διαιρέσεως, διότι το έτος εκείνο ήταν το ίδιο το κέντρο του εμφυλίου πολέμου μεταξύ Βορρά και Νότου, προέκυψαν δύο πολιτικές παρατάξεις του Ρεπουμπλικανικού κέρατος και δύο παρατάξεις του Προτεσταντικού κέρατος, αποτελούμενες από τα Δημοκρατικό και Ρεπουμπλικανικό κόμματα, και από αποστάτες Προτεστάντες τηρούντες την Κυριακή και τηρούντες το Σάββατο. Η διπλή διαίρεση εκάστου κέρατος προτυπώθηκε κατά τις ημέρες του Χριστού από τους Σαδδουκαίους και τους Φαρισαίους. Η μία τάξη απέρριπτε απερίφραστα τις θεμελιώδεις αρχές, ενώ η άλλη ομολογούσε ότι τις υποστήριζε, αλλά τελικώς τις αντικατέστησε με ανθρώπινες παραδόσεις και συνήθειες.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, η περίοδος δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου εγκαινιάστηκε προφητικώς και φθάνει στο αποκορύφωμά της με τον νόμο της Κυριακής, ή κατά το μεθύσιο συμπόσιο του Βαλτάσαρ. Ο νόμος της Κυριακής είναι το σημείο που προσδιορίζει ότι ο συνδυασμός εκκλησίας και κράτους έχει πλέον πλήρως αναπτυχθεί. Στο σημείο αυτό, τα δύο κέρατα του αποστάτου Ρεπουμπλικανισμού και του αποστάτου Προτεσταντισμού γίνονται ένα αποστάτη κέρασ, και τότε είναι που ο Δανιήλ καθίσταται το τρίτο κέρασ, ή ο τρίτος άρχων, ή το αληθινό προτεσταντικό κέρασ που αναβαίνει τελευταίο και είναι υψηλότερο, διότι τότε είναι που υψώνεται ως σημαία.

Ο Ιωσήφ και ο Δανιήλ αποτελούν την ίδια γραμμή προφητείας, διότι, γραμμή επάνω σε γραμμή, όλοι οι προφήτες προσδιορίζουν τις έσχατες ημέρες. Αμφότεροι αναγνώρισαν τους «επτά καιρούς», όταν το είδαν. Ο «ανατολικός άνεμος» του Ισλάμ εισέρχεται κάτω από το τείχος, καθώς παρέχουν στον Βαλτάσαρ και στον Φαραώ την ερμηνεία τους για το ποιο είναι το «Μέλλον για την Αμερική». Φορούν την «πορφυρή στολή» της δικαιοσύνης του Χριστού, η οποία είναι η «λευκή στολή» που καθίσταται τέτοια διά του αίματος του Χριστού. Υψώνονται ως σημαιοφόρο σημείο και παριστάνονται ως στέφανος, ή ως χρυσή αλυσίδα, καθώς γίνονται ο τρίτος άρχων, ο οποίος ανέρχεται υψηλότερα και ανέρχεται τελευταίος.

Θα συνεχίσουμε με το έκτο κεφάλαιο του Δανιήλ στο επόμενο άρθρο.

«Κατά την τελευταία εκείνη νύκτα της παράφρονος αφροσύνης, ο Βαλτάσαρ και οι άρχοντές του είχαν συμπληρώσει το μέτρο της ενοχής τους και της ενοχής του Χαλδαϊκού βασιλείου. Το χέρι του Θεού, που συγκρατεί, δεν μπορούσε πλέον να αποτρέψει το επερχόμενο κακό. Μέσω πολλών προνοιών, ο Θεός είχε επιζητήσει να τους διδάξει σεβασμό προς τον νόμον Του. «Θα θεραπεύαμε τη Βαβυλώνα», εδήλωσε περί εκείνων των οποίων η κρίση τώρα έφθανε έως τον ουρανό, «αλλ' αυτή δεν εθεραπεύθη». Ιερεμίας 51:9. Εξαιτίας της παράδοξης διαστροφής της ανθρωπίνης καρδιάς, ο Θεός είχε τελικώς κρίνει αναγκαίο να εκφέρει την αμετάκλητη απόφαση. Ο Βαλτάσαρ έπρεπε να πέσει, και το βασίλειό του να περάσει σε άλλα χέρια.»
Προφήτες και Βασιλείς, 530.